

Full diocesà

13 de setembre del 2026

p4 —Una trentena de joves pelegrinen a Santiago en un camí de fe

p6 —Ràdio Estel estrena temporada amb nou programa nocturn

BIS-
BAT
VIC

«Molt a celebrar junts»

Jornada
Diocesana,
diumenge, 20
de setembre

«Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet?»

Diumenge XXIV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recorda't dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

(27,30-28,7)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.

[102]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

(14,7-9)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet? Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set.

Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres, que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com a esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà

als peus i li deia: «Tingueu paciència i us ho pagaré tot.» Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: «Paga'm tot el que em deus.» L'altre se li llançà als peus i el suplicava: «Tingues paciència i ja t'ho pagaré.» Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: «Que n'ets, de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu?» Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute.

Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.

(18,21-35)

«És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor»

«Perdona als altres el mal que t'han fet»

Andrey Castrillón, prev.

«Setanta vegades set». Amb aquesta resposta a Pere, Jesús porta el perdó més enllà de qualsevol mesura, fent-lo il·limitat com la mateixa misericòrdia de Déu. Sembla fàcil de viure-ho davant d'una ofensa petita, però es fa dolorosament difícil quan la ferida és profunda i esperem, amb tota raó, que allò trencat sigui reparat.

Jesús coneix aquesta necessitat de reparació. Aquells «quants diners» que devien al servent de la paràbola eren, en realitat el fruit d'uns quants mesos de feina, una quantitat gens menyspreable. Feia ben poc, però, que aquell servent, sotmès al pes d'un deute impossible de saldar en tota una vida, havia suplicat una mica de paciència i havia trobat, en comptes d'això, una compassió que ni gosava imaginar: esperava ajornar la càrrega i en va sortir completament lliure, amarat d'una misericòrdia molt més gran que la demanada.

Per això, quan el seu col·lega li suplica ara la mateixa paciència per a pagar-li això que li deu, aquell servent podia reconèixer-hi l'experiència que abans havia viscut, la de qui depèn enterament de la compassió d'un altre. I és aquí on la paràbola es torna incòmodament propera, perquè qui va rebre misericòrdia sense mesura, ara es torna mesquí per a donar-la.

D'aquí neix el «perdonar de tot cor» amb què Jesús tanca la paràbola. Tots som necessitosos del perdó de Déu, i sovint l'hem rebut a desdir, en persones que ens han tingut paciència, han refet la confiança trencada i ens han mirat més enllà dels nostres errors. Aleshores, quan arriba l'hora de perdonar, tot aquest amor rebut ha d'eixamplar-nos el cor, perquè aquell «setanta vegades set» sigui fruit de l'experiència agraïda d'haver estat, nosaltres primer, estimats i perdonats sense mesura.

La imatge

El rei ha perdonat al servent una quantitat gran, que mai no li hauria pogut tornar, mentre que el servent tanca a la presó el col·lega per uns jornals assequibles. Queda lleig! El teu germà bé es mereix un tracte semblant al que Déu ha tingut amb tu.

El perdó de Déu no té límits, i el qui ha estat perdonat per ell ha de perdonar en la mateixa quantitat totes les vegades que calgui.

La paràbola del servent despietat (1556). Jan van Hemessen

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

14 dilluns

L'Exaltació de la Santa Creu
Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Romà Casanova (2003)
Nm 21,4b-9 o bé Fl 2,6-11 / Salm 77 / Jo 3,13-17

15 dimarts

La Mare de Déu dels Dolors
1C 12,12-14.27-31a / Salm 99 / Jo 19,25-27 o bé Lc 2,33-35

16 dimecres

—Sant Corneli, papa
—Sant Cebrià, bisbe
Beat Ignasi Casanovas, escolapi mr.
1C 12,31-13,13 / Salm 32 / Lc 7,31-35

17 dijous

L'estigmatització de Sant Francesc d'Assís
—Santa Ariadna de Frígia, mr.
—Sant Robert Bel·larmino, cardenal i dr.
—Santa Hildegarda, dra.
La Dedicació de la Catedral de Vic
1C 15,1-11 / Salm 117 / Lc 7,36-50

18 divendres

—Sant Ferriol
1C 15,12-20 / Salm 16 / Lc 8,1-3

19 dissabte

—Santa Maria de Cervelló (o de Socors), rel. Mercedària
—Sts. Gener i Nil, bisbes mrs.
1C 15,35-37.42-49 / Salm 55 / Lc 8,4-15

20 diumenge XXV durant l'any / Cicle A

—Sant Mateu, apòstol i evangelista
Is 55,6-9 / Salm 144 / Fl 1,20c-24.27a / Mt 20,1-16a

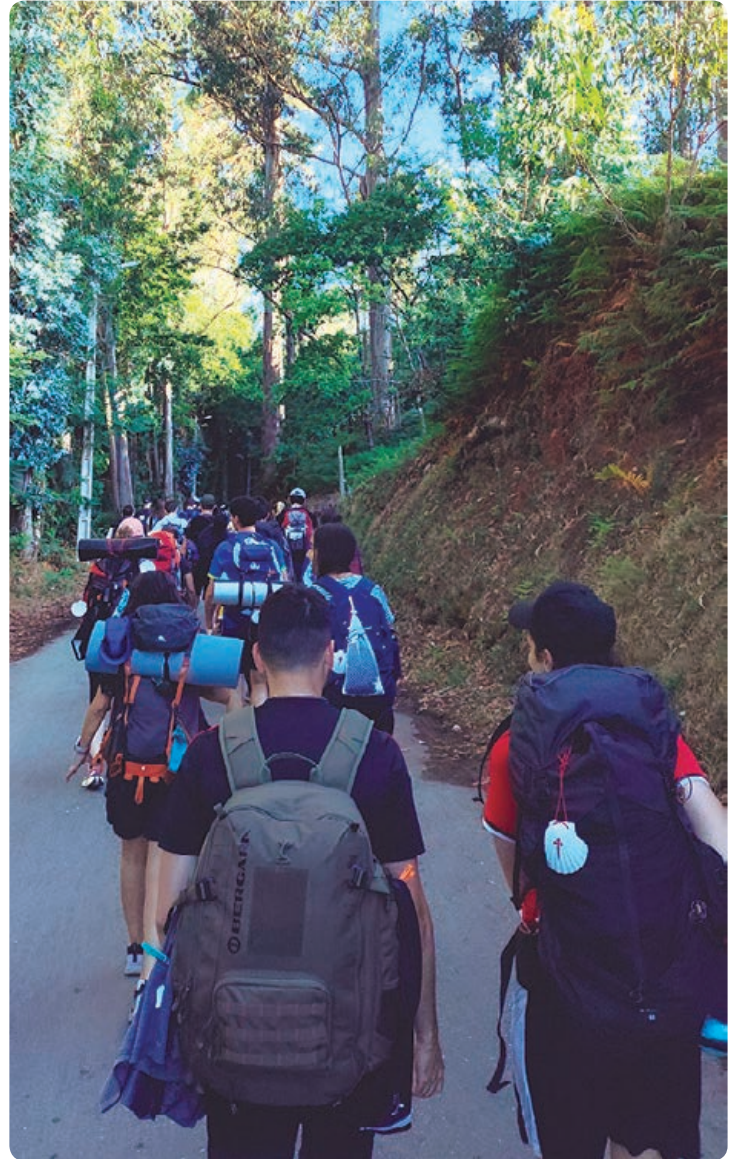
El Camí de Sant Jaume, una experiència de fe, fraternitat i trobada amb Déu

Delegació de Joves

De l'1 al 7 d'agost, una trentena de pelegrins d'entre disset i trenta-cinc anys vam fer el camí de Sant Jaume. Vam recórrer el camí portuguès, des de Tuy a Santiago de Compostella, passant per diferents pobles i ciutats. El bisbe Romà, dos preveres i dues religioses van acompanyar-nos en aquesta activitat, organitzada per la Delegació de Joves. Al llarg de la ruta vàrem poder fer amistat entre nosaltres i conèixer molta gent nova; i més important encara: la ruta esdevingué un camí personal de cadascú en la pròpia recerca de Déu.

Volem, doncs, compartir algunes de les experiències que ens emportem els joves que hi vam participar: «Aquest pelegrinatge m'ha fet obrir més el cor, acostar-me més al Senyor a través de la comunitat i adonar-me que és on estic millor. També he pogut discernir diferents temes i preocupacions que no em deixaven avançar.» Molts hem mostrat el nostre agraïment per gaudir de temps i espai per a reflexionar sobre la pròpia vida, així com de «tenir un temps per a Déu que costa de trobar en la rutina diària».

Altres posem l'accent en la superació personal: «enfortir-me mentalment, espiritualment i físicament», i «redescobrir el valor de l'esforç». L'experiència de comunitat ha estat molt patent, i també hem valorat poder «conèixer gent nova amb altres punts de vista».

L'experiència es podria resumir amb aquestes paraules d'una pelegrina: «Aquest camí m'ha ajudat a valorar el do de la fe, de la fraternitat en l'Església i a viure amb Crist el meu camí de vida.» Donem-ne gràcies a Déu i preguem perquè molts joves més puguin acostar-se al Senyor en aquest curs que comencem!

Diumenge vinent, Jornada Diocesana

Tots som convocats a participar en aquesta celebració entorn del Dia de la Catedral.

Un dia de trobament fratern que, amb el lema «Molt a celebrar junts», ens convida a donar gràcies per la fe que ens agermana. La jornada començarà a dos quarts d'onze del matí al Seminari de Vic, on es podrà compartir el treball que es duu a terme arreu de la diòcesi a través de diferents tallers i conèixer alhora algunes realitats esperançadores que ens obren nous horitzons. A les cinc de la tarda arribarà el moment principal de la jornada, amb la celebració de l'Eucaristia a la catedral de Vic, presidida pel bisbe Romà.

Horari de la Jornada

10.30. Acolliment al Seminari de Vic

11.00. Inici de la jornada: presentació i pregària

11.30. Diversos tallers

13.30. Dinar pícnic (cadascú es porta el seu àpat)

15.00. Activitats d'esbarjo

17.00. Missa a la catedral, presidida pel bisbe Romà

Inscripcions al correu electrònic registre@bisbatvic.org o al telèfon 93 883 26 55. Per tal d'adequar els espais us agraiem que feu la inscripció al més aviat possible. Consulteu si al vostre arxiprestat s'ha organitzat servei d'autocar.

S'ofereix a les famílies que vinguin a la jornada un seguit d'activitats per als infants i joves durant tot el matí.

Vetlla d'Espigues al Seminari de Vic

El dia 20 de juny, el Seminari de Vic va acollir la Vetlla d'Espigues diocesana, organitzada per l'Adoració Nocturna, que comptà amb la presència del bisbe Mons. Romà Casanova, el qual presidí la celebració de l'Eucaristia, concelebrada per Mn. Jaume Casamitjana, rector de l'església del Seminari, Mn. Jean Hakolimana, rector de la basílica de la Seu de Manresa, i el P. Joan Font, superior dels Claretians de Sallent. També hi participaren seminaristes i religioses, que acompanyaren la celebració amb els cants. Hi foren presents les seccions de l'Adoració Nocturna de Manresa, Manlleu, Prats de Lluçanès, Sant Hipòlit de Voltregà, Vic i Girona, així com el delegat de la Zona Catalana. Un total de 65 persones participaren en l'Eucaristia.

En acabar la missa, es va fer una breu processó eucarística pels exteriors del Seminari, que va concloure amb la benedicció impartida pel bisbe Romà. La pregària i l'adoració van continuar durant la nit fins a la celebració de les laudes i la cloenda, a les tres de la matinada, en què encara participaren 41 persones.

Ràdio Estel estrena temporada amb nou programa nocturn

Ràdio Estel ha estrenat una nova temporada amb una programació que reforça els seus tres grans objectius: acompanyar, informar i evangelitzar. Entre les novetats destaca «La nit és nostra», un magazín dirigit per Eduard Buil, de dilluns a dijous de 20 a 21.30 h, orientat sobretot a l'acompanyament dels qui pateixen soledat i amb espais sobre salut, economia familiar, qüestions legals, xarxes socials, prevenció d'estafes, salut mental i espiritualitat.

L'emissora consolida també «El Matí a Ràdio Estel», amb Mercè Raga, i «Sense distància», amb Ignasi Miranda, com

a principal espai d'actualitat religiosa. La dimensió cristiana continua present de manera transversal a la graella amb el rosari, laudes, vespres, missa, comentaris de l'Evangeli i completes.

Els caps de setmana es mantenen els espais dedicats a la cultura i a les tradicions populars catalanes, així com els programes elaborats per les diòcesis de Catalunya. Alhora, Ràdio Estel continuarà impulsant la seva transformació digital, potenciant l'aplicació, la web, els pòdcasts i el canal Ànima Estel per tal d'arribar a nous públics.

Càpsules d'espiritualitat *Laudato Si'* núm. 1

«Estimar la natura, cuidar la creació»
Lloat sigueu, Senyor Déu meu, cantava sant Francesc d'Assís.

Aquesta germana terra clama pel dany que li provoca l'ús irresponsable i l'abús dels béns que Déu hi ha posat.

Hem crescut pensant que érem els seus propietaris i dominadors, autoritzats a espoliar-la. Per això, entre els pobres més abandonats i maltractats, hi ha la nostra oprimida i devastada terra.

Oblidem que nosaltres mateixos som terra i que l'autèntic desenvolupament humà suposa el ple respecte per la

persona humana, però també ha de prestar atenció al món natural.

(De la encíclica *Laudato si'*,
del papa Francesc, núms.
de l'1 al 5)

Més d'un centenar de persones a les Trobades d'Animadors de Cant

Redacció

L'abadia de Montserrat ha acollit un estiu més les tradicionals Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, una iniciativa destinada a formar les persones que animen el cant en les celebracions de parròquies i comunitats cristianes. Enguany s'han celebrat tres trobades, entre els mesos de juliol i agost, que han aplegat en conjunt més d'un centenar de participants.

Durant les diferents sessions s'ha treballat especialment la formació en animació i direcció del cant popular per a la litúrgia, l'estudi del repertori i la interpretació dels salms responsorials. La formació s'ha combinat amb la participació activa en la pregària i les celebracions del santuari. Els inscrits han contribuït als oficis litúrgics i han ofert diàriament el cant de la Salve i el Virolai durant

l'absència de l'Escolania de Montserrat. Un dels moments més destacats va ser la seva participació en la missa de la solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu.

Enguany, les trobades han tingut també un record especial per al G. Odiló M. Planàs, monjo montserratí i músic, amb motiu del centenari del seu naixement, incorporant alguns dels seus cants al repertori treballat. També s'han recuperat les xerrades formatives, enguany a càrrec del P. Bernabé Dalmau i dedicades a més d'un segle de moviment litúrgic a Montserrat.

La iniciativa tindrà continuïtat aquesta tardor amb la XLIV Trobada General d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, celebradora els dies 7 i 8 de novembre a Vilafranca del Penedès.

Programa TV

El temps de Montserrat

Dirigit per Carles Prats

Documental

Es pot veure a Amazon Prime video

El documental *El temps de Montserrat*, dirigit per Carles Prats, ha estat elaborat amb motiu de la recent celebració del Mil·lenari de Montserrat i ens permet d'endinsar-nos en la vida quotidiana de la comunitat benedictina.

El llargmetratge acompanya els monjos durant una jornada i mostra com el temps dins el monestir adquireix un ritme propi, marcat per la pregària, el treball i la vida comunitària. La litúrgia estructura el dia, des de les primeres pregàries fins a les completes, seguint una tradició mantinguda al llarg dels segles.

A través del testimoni dels mateixos monjos, el documental aborda també la seva vocació, els diferents aspectes de la vida quotidiana i el significat que tenen el silenci, la pregària i la convivència. Un lloc especial l'ocupa la Regla de Sant Benet, que continua essent l'eix que orienta i ordena la vida de la comunitat.

Mireu els camps: ja són rossos, a punt de segar (Jn 4,35)

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'inici del curs escolar per als infants i joves assenyala la normalitat de la vida social, després del temps d'estiu, també en l'àmbit eclesial. Les nostres comunitats parroquials van retornant a les activitats habituals, obrint-se al seu davant un horitzó de possibilitats. Certament, el servei pastoral no ha cessat en el període estiuenc; però, en ocasió del nou curs, cal emprendre les actuacions en els camps evangelitzadors i pastorals, com la catequesi i altres accions formatives.

Comencem el nou curs amb esperança: alcem la mirada i descobrim els camps rossos que esperen el nostre testimoniatge de fe

Emprendre un nou curs pastoral ha de ser viscut per tots nosaltres com una nova oportunitat que el Senyor ens concedeix de treballar a la seva vinya. Tant de bo que cada parròquia, en el camp propi dels organismes de comunió, com el consell de pastoral parroquial, fes un discerniment sobre la voluntat del Senyor, per a abocar-nos a noves metes de santedat i de missió. Hem d'iniciar el nou curs amb esperança, amb la mirada, des de Déu, a l'avui concret, a fi de veure els camins que l'Esperit obre davant nostre per a fressar-los amb la joia de ser portadors de l'Evangeli als nostres germans.

En el descans estiuenc he estat a les terres on vaig néixer i créixer, el Delta de l'Ebre. Allà els camps de conreu d'arròs, a finals d'agost i setembre, són rossos, assenyalant el moment de la collita. Dic això per aplicar aquelles paraules de Jesús als seus deixebles, quan es troben amb ell després de la conversa amb la Samaritana. El diàleg entre ells duu de l'aliment a la invitació: *Alceu la mirada. Mireu els camps:*

ja són rossos, a punt de segar (Jn 4,35). Certament que a la nostra terra el cereal ja està recollit, però la sega de l'arròs es fa en aquest moment de l'any. Per tant, aplicant-ho a l'inici de curs pastoral, manllevo les paraules del Senyor per a convidar-vos a mirar amb esperança i descobrir «els camps rossos» de les persones que esperen la nostra paraula oportuna per a descobrir més i més Crist, el Camí, la Veritat i la Vida.

Una experiència personal: en els primers dies m'he trobat amb un jove que, cercant el sentit de la vida, des de la buidor en el seu cor, ha descobert Jesús i està aprofundint en la fe per rebre la confirmació i l'Eucaristia. També vaig parlar amb un matrimoni jove que demanava el baptisme per a un dels seus fills i, a més, estaven oberts amb generositat a la vida. Són molts els qui cerquen i els qui troben. Aquests són els camps rossos, a punt de segar, que esperen el nostre testimoniatge de fe en Crist, l'únic Senyor i Salvador.

